



**КОНФЕДЕРАЦИЯ**  
НА НЕЗАВИСИМИТЕ СИНДИКАТИ  
В БЪЛГАРИЯ

На външното к-то на  
г-н Люба Димитров

29.06.98 *[Signature]*

№ 11-00-12  
25.06.1998 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД  
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**СТ А Н О В И Щ Е**

на КОНФЕДЕРАЦИЯТА НА НЕЗАВИСИМИТЕ СИНДИКАТИ В БЪЛГАРИЯ

по конституционно дело № 20/1998 год.  
образувано по искане на група /57/  
народни представители

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Конфедерацията на независимите синдикати в България, конституирана като заинтересована страна по горното конституционно дело с определението Ви от 18 юни 1998 година изразява следното становище:

Подкрепяме изцяло искането на групата /57/ народни представители за обявяване противоконституционността и несъответствието с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които Република България е страна, на чл.17, ал.5 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове, Споделяме и приемаме мотивите подробно изложени в искането като обосновани и законосъобразни.

Разпоредбата на чл.17, ал.5 от Закона за колективните трудови спорове /ЗУКТС/ е в сила от 17 март 1990 год. По силата на тази разпоредба трудовите спорове за установяване незаконността на

2.

обявена, започнала или завършила стачка се разглеждат и решават само от една редовна съдебна инстанция, чието решение е окончателно. Следователно още с приемането и разпоредбата по своята същност е недемократична и в противоречие с общия принцип за разглеждане на съдебните дела в две редовни инстанции.

В действителност тези спорове се разглеждаха все пак в две инстанции, като втората - Върховният съд решаваше делата по извънредния способ, а именно чрез преглед по реда на надзора.

С приемането на Конституцията на РБ през 1991 г. и в частност с разпоредбата на чл.119, ал.1 бе установено триинстанционното съдебно производство. На практика то бе въведено след 1 април 1998 г. При това положение разпоредбата на чл.17, ал.5 от ЗУКТС се оказва в несъответствие с разпоредбата на чл.119, ал.1 от Конституцията.

Разглеждането на трудовите спорове за незаконността на стачките само от една съдебна инстанция не осигурява необходимата ефективна съдебна защита, гарантирана с конституционните разпоредби на чл.56 и чл.117, ал.1. По този начин едноинстанционното производство обезмисля тези разпоредби и всъщност дискредитира неотменимите конституционни права на гражданите на стачка и труд /чл.50 и чл.16/.

× Това е така, защото правото на стачка трябва не само да бъде прокламирано, но и съответно защитено по възможно най-добрия и ефикасен начин. Безспорно е, че такава защита се осигурява от безпристрастния съд с разглеждане на спора за незаконността на стачката в триинстанционното производство, въведено с измененията на ГПК от 1 април 1998 год. и в съответствие с изискванията на чл.119, ал.1 от Конституцията на РБ. Обратното би означавало нарушение и на конституционния принцип съдържащ се в чл.6 за равенство на всички граждани пред закона.

Триинстанционното разглеждане на трудовия спор гарантира в максимална степен разкриване на обективната истина, така както

изисква и чл. 121, ал.2 от Конституцията. Следователно действащата разпоредба на чл.17, ал.5 от ЗУКС, която предвижда разглеждането на иска за установяване на незаконността на стачката само от Окръжния съд без право на апелативно и касационно обжалване, се явява в нарушение и на отзивната конституционна разпоредба.

Подкрепяме изразеното в искането на народните представители становище, че атакуваната правна норма на ЗУКС е противоконституционна, защото е в противоречие и с посочените в искането международни договори, ратифицирани от Република България по съответния ред, съгласно чл.5, ал.4 от Конституцията.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид гореизложеното изразяваме категоричното си становище в подкрепа на искането на групата /57/ народни представители за установяване на противоконституционността на чл. 17, ал.5 от Закона за уреждане на колективните трудови спорове.

ПРЕДСЕДАТЕЛ  
на КНСБ:

(д-р Ж. ХРИСТОВ)

